

Üşüdüğüm Güz Nöbetleri

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 03 Ekim 2015

Rahvan yetisizliklerimde kılı kırk yardığım
Aşk nameleri düşmüşken dilime
Hadi düş yakamdan.
Aşkı nimet bilip savrulduğum
İki yaka arası kifayetsizliğim
Mızrabı derinde saklı bir hicaz
Makamını bilip bilmeden.

Anlamsızlığın hüznü bulaştıkça
Yadırgayacağıma daha mı tamahkâr oluyorum
Sevgi katsayısını çoğaltıp
İsmimin başına koyduğum bir misyon gibi
Taşdığım yürekte ve en derinde.
Sureti kati deyip de soyutlandığım
Kalabalık yalnızlıklar payidar kıldıkça
Ve biriktikçe çoğaltılmış hükümler
Namzet şu yeni güne
Gıyabında yoksun kılındığım hiçbir tereddüt ile
İştigal etmiyorum inan ki.

Ne yani, coğrafyamda saklı iken hüzün tepelikleri
Sorun mu edeyim sarı ve melun günleri
Karışmışım bir kez aşkın mabedinde yüzümü sürdüğüm
Küllerine yangın bildiğim hükümlerin
Taraftınca emsal bulup da beni sürgün ettiğin.

Dert değil sevgili, demek ne güzel olurdu
Karışıp toza dumana
Yükseldiğim kim bilir kaçınıcı kademe
Yaradan'ın nezdinde bir garip kul altı üstü
Tahakkümleri sırta yüklenmiş de
Yok inan ki sonrası.
Suç bende mademki
Varsın tüm atıl sevgiyi yükleneyim
Dere tepe düz giderim gitmesine

Ya üşüdüğüm güz nöbetleri,
Kâh bir şarkıya meyletmişim de
Görmezden geldiğin o düş sakini.